

Erasmus+ Tenerifén

A tanuló neve: **Balogh Anita**

A tanuló osztályának megnevezése: **11.G**

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Spanyolország**

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **Puerto de la Cruz**

Munkahely(ek) neve: **Hotel Marquesa, később FU International Academy**

Munkahely(ek) címe: **Calle Quintana 11, 38400 Puerto de la Cruz (Hotel Marquesa), Avenida Marqués de Villanueva del Prado, 38400 Puerto de la Cruz (FU Int. Academy)**

Munkahely(ek) telefonszáma: +34922383151 (Hotel Marquesa), +34922389303 (FU. Int. Academy)

Munkahelyen kapcsolattartó neve, telefonszáma: **Anne Dekens, később Mercedes Hernández**

„Mi vész el, amikor átlépünk egy országhatárt? Mintha minden pillanat kettéválna: búsulunk a hátrahagyott dolgokért, de izgatottan lessük, milyen újdonságok várnak ránk odaát.” – tartja a mondás. Az én utazásom is így kezdődött Tenerifére szeptember közepén, egy vasárnapi reggelen.

Rendkívül furcsa volt, hogy életemben először, 17 évesen egyedül nekivágjak egy ilyen útnak, de izgatottan vártam és készültem rá.

Az említett hónap 17. napján vitt ki a családom Bécsbe, a schwechati repülőtérre, ahol reggel 6:50 perckor indultam útnak az Iberia légitársaság egyik repülőjén. Az első úti cél a spanyol főváros, Madrid volt, ahová nagyjából három és fél óra alatt megérkeztem. Ezután a Barajas reptéren átszállás következett, majd körülbelül négy óra elteltével már a tenerifei Reina Sofia repülőtéren találtam magam. Az úttal minden rendben volt, kissé fáradtan, de annál nagyobb kíváncsisággal és

izgalommal léptem ki a terminálból, ahol egy hölgy várt „FU International Academy” feliratú táblával. Ő volt az, aki elvitt a reptértől körülbelül egy órára található Puerto de la Cruzig, ahol az

Spanyoltanulás az iskolában

Erasmus+ programot eltöltöttem. Egy remek hotelban kaptam szállást, amely igazán kifogástalan volt. A szálloda neve Hotel Teide Mar, amely nagyjából tíz perc sétára van az iskolától, ahol az első hónapban nyelvi kurzuson vettem részt.

Az első hónapnak egy szempillantás alatt lett vége. A délelőtti folyamán, pontosabban reggel 9-től délután 14:00-ig spanyol nyelvi oktatáson vettünk részt a többi cserediákkal együtt. Ezek a spanyol órák nagyon hasznosak voltak, hiszen a későbbiek folyamán az itt tanultak alapján tudtam kommunikálni. Fontos megemlítenem, hogy a tanáraink nagyon nyitottak, segítőkészek és felkészültek voltak, így kijelenthetem, hogy a lehető legjobb nyelvi oktatást kaptuk. Kiemelném továbbá az iskola által nyújtott szakköröket is. Volt botanikus kertlátogatás, röplabda az óceánparton, spanyol kultúraóra, tánc és még sok más. Az első hónapban támogatta továbbá az akadémia, hogy elmenjünk a

Siam Parkba, ami a világ egyik legnagyobb vízi kalandparkja, illetve a közelben található Loro Parque-ba, amely egy hatalmas állatkert. Mindkét program nagyszerű és szórakoztató volt, mindannyian nagyon élveztük és úgy gondolom, hogy ez kicsit összekovácsolta az „Erasmus+ csapatunkat”. Rajtam kívül ugyanis volt még egy magyar lány, Szilvi, három

Látogatás a Loro Parque-ba

francia
diák, két

lett, egy belga lány, két olasz tanuló és három holland lány. Mindenki nagyon kedves volt a másikkal és jó kis csapat állt össze a hónap végére. Október közepén, a gyakorlat megkezdése előtt volt egy kis spanyol vizsgánk – persze

A csapat

csak felmérő jelleggel – és a végén kaptunk egy oklevelet, amely igazolja, hogy elvégeztük a kurzust.

A véleményem az első hónapról teljes mértékben pozitív, örülök, hogy ilyen remek nyelvi képzést kaptam és sok élményt szereztem. Azt hiszem a program e része nem is lehetett volna tökéletesebb.

„Az utazás néha nehéz, és talán az út sincs tökéletes állapotban, de végül odaérsz.” – tartja egy másik mondás. Talán ez írja le legjobban a program ezután következő részét. Október közepén

kerültem ki az első gyakorlati helyemre, a Puerto de la Cruz belvárosában található Hotel Marquesa-ba. Ez egy viszonylag kicsi, három csillagos hotel, leginkább idős vendégek számára fenntartva. A feladatom felszolgálás volt. Bekerültem a szálloda büféjébe, ahol napi 8 órát kellett dolgoznom. Az első hét problémamentes volt, reggel 8-tól délután 16-ig dolgoztam. Sokszor elfáradtam, de ez betudható volt annak, hogy ez volt az első munkahelyem. Őszintén szólva már az első hét után láttam, hogy ez a munkahely nem igazán nekem való, amely később be is bizonyosodott, ugyanis két hónappal később munkahely váltásra került sor. Habár nem szerettem itt dolgozni, voltak azért pozitívumok is. Az egyik ilyen például az volt, hogy alkalomadtán dolgozhattam a recepción is, amit igazán kedveltem. Segítettem a dokumentációban és közben a

Karácsonyi vacsorára készülőve

Céges vacsorára készülőve

nyelvet is gyakorolhattam. Egyszer kaptam például egy olyan feladatot, amikor spanyolról angolra kellett lefordítanom tizenöt oldalt a hotelről. Ez egy nagyon jó feladat volt, szerettem csinálni. Másik pozitívum a szállásom volt, a hoteltől nagyjából negyed óra sétára kaptam egy apartmant másik két gyakornokkal. Szerettem itt lakni, kellemes kis lakás volt, barátságos recepciókkal és lakótársakkal. Az étkezést egyébként a hotel biztosította számunkra napi háromszor, de nem igazán voltunk vele megelégedve, ezért sokszor jártunk éttermekbe. Ez egyébként nem volt rossz dolog, végtére is megismerkedtünk a spanyol gasztronómiával, ami nagyon változatos és eltérő a magyar konyhától. A hotellel kapcsolatban pozitívum továbbá az is, hogy a heti két szabadnapomat próbálták a lehető legtöbbször rendszeren

megadni és néhány kivételtől eltekintve a napi nyolc órás munkaidőt is tartották.

A későbbiekben átkerültem egy új munkahelyre. Ennek igen hosszú története van mivel, mint fentebb

is írtam, összevetve úgy gondoltam, hogy ez a munkahely nem nekem való. Éppen ez okból kifolyólag kértem a koordinátoromat, hogy keressen egy számomra ideálisabb munkahelyet. Ő akkor azt mondta, hogy megpróbálja, de nem könnyű ilyenkor új gyakorlati helyet találni. Végül aztán mégis sikerült, közelebb, mint azt gondoltam volna.

Ebédlő az új apartmanban

Ezért aztán egy januári napon átköltöztem egy új apartmanba, ami az előzőnél sokkal nagyobb, modernebb és jobb volt, majd abban az iskolában kezdtem dolgozni, ahová az első hónapban jártam.

Habár munkaköröm ugyanaz volt,

mint a hotelban, ez a munkahely egy sokkal barátságosabb, rugalmasabb és számomra jobb hely volt. Mindennap reggel 8-tól délután 4-ig kellett dolgoznom, a hétvégéim szabadok voltak. Sokszor volt, hogy előbb elengedtek és egyszer még egy plusz szabadnapot is kaptam. Ugyanitt kaptam az étkezést napi háromszor és nagyon meg voltam vele elégedve. Mindenki nagyon kedvesen bánt velem, nem éreztették, hogy gyakornok vagyok és sokat segítettek a spanyolom fejlődésében is.

A fürdőszoba az apartmanban

Ezen a gyakorlati helyen nagyon gyorsan telt az idő, mindennel meg voltam elégedve és ezúton köszönöm az ottani kollégáknak a sok segítséget és kedvességet.

Csak egy átlagos szabadnap...

Fontos megemlítenem, hogy a szabadidőm is igen sokszínűen telt. Még a Hotel Marquesa által biztosított szálláson összebarátkoztam az ottani recepciósval, aki a kint töltött idő során elvitt különböző helyekre, mint például az UNESCO Világörökségnek számító La Laguna városába is. Persze egyedül is igen sokszor ellátogattam a sziget más-más pontjaira, például a

**A karneválon a kutyák is
beöltöznek**

modern fővárosba, Santa Cruz-
ba, vagy Los Realejos gyönyörű
strandjaira. Néha szerveztem
programokat a francia
cserediákokkal is, például
voltunk moziban egy spanyol
filmen. Az utolsó ott töltött
hetemen volt a karnevál, ami
hatalmas élmény volt, hiszen ez
a világ egyik legnagyobb karneválja.

**Camille és Jerry - a francia
cserediákok**

„Egyetlen út sem hosszú, ha megtaláljuk, amit keresünk.” – tartja egy újabb mondás, amely tökéletesen leírja a kint tartózkodásom végét. Habár néha hosszúnak tűnt a Tenerifén eltöltött idő, nagyon sokat tanultam és fejlődtem több szempontból is. Megtanultam egész jól spanyolul, ami talán számomra a legjobb élmény volt az egész program alatt, hiszen habár rájöttem, hogy nem a vendéglátásban szeretnék elhelyezkedni, szeretném a spanyolt tovább vinni és a későbbiek folyamán a jövőbeli szakmámon belül angol-spanyol szakterületen elhelyezkedni. Természetesen van még mit tanulni, de mivel nagyon tetszik ez a nyelv, úgy gondolom, hogy ennek nincs semmi akadály, és elég időt ráfordítva sikerülhet is.

Kint szerzett barátokkal

Összességében a kint töltött idő alatt sokat fejlődtem és, habár voltak nehézségek az első munkahelyemen, nagyon örülök, hogy kint lehettem és lehetőséget kaptam arra, hogy megismerjek egy másik kultúrát, egy idegen nyelvet és, hogy megtapasztaljam milyen egyedül élni egy idegen országban ilyen fiatalon. Sokat önállósodtam és fejlődtem minden szinten, amihez a pozitívumok és a negatívumok egyaránt hozzájárultak.

„Minden utazásnak van egy titkos célja, amelyről az utazó mit sem sejt.”